

ปฏิทินประจำปี

มกราคม

วันที่ 1 - วันปีใหม่

ฉลองวันเริ่มต้นปีใหม่

วันจันทร์ที่สองของเดือน - วันตรุษจีน

ทั่วทั้งญี่ปุ่นมีการจัดงานพิธีสำหรับผู้ที่มีอายุที่ครบ 20 ปี ในช่วงปีการศึกษาปีนั้น ๆ (ซึ่งเริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน) รับรองว่าพวกเขาได้เป็นผู้ใหญ่แล้วและเพื่อให้เป็นตัวของตัวเอง

กุมภาพันธ์

วันที่ 3 หรือ 4 - เซกซึบุน (พิธีฮินท้าว)

หนึ่งวันก่อนวันเริ่มต้นฤดูใบไม้ผลิตามปฏิทินญี่ปุ่นโบราณ ผู้คนจะโยนถั่วเหลืองคั่วให้กระจายไปทั่วเพื่อขับไล่สิ่งชั่วร้าย และโชคร้ายต่างๆ ให้หมดไป

วันที่ 11 - วันสถาปนาประเทศ

เป็นอนุสรณ์รำลึกการก่อตั้งชาติและมุ่งหนุนความรักชาติของประชาชน

มีนาคม

วันที่ 3 - วันฮินะมัตสึริ (เทศกาลตุ๊กตาหรือเทศกาลเด็กผู้หญิง)

>> ดูภาพ 1

ประมาณวันที่ 21 - วันวสันตวิษุวัต

ประชาชนขอบคุณธรรมชาติและแสดงความรักต่อสิ่งที่มีชีวิต

เมษายน

วันที่ 29 เม.ย. - 5 พ.ค. - สัปดาห์โกลเด้น วีค

วันหยุดติดต่อกันในระหว่างสัปดาห์ เป็นช่วงเวลาที่ครอบครัวชาวญี่ปุ่นนิยมเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ หรือต่างประเทศ

วันที่ 29 - วันโชวะ

วันที่ระลึกแห่งรัชสมัยโชวะ (ค.ศ. 1926-1989) เป็นวันที่ระลึกวันพระราชสมภพสมเด็จพระจักรพรรดิโชวะผู้ทรงโปรดการปลูกต้นไม้

พฤษภาคม

วันที่ 3 - วันรัฐธรรมนูญ

เป็นวันที่ประชาชนรำลึกถึงการเริ่มใช้รัฐธรรมนูญของญี่ปุ่นและอธิษฐานให้ชาติพัฒนาอย่างยั่งยืนไป

วันที่ 4 - วันพฤษภาคม

วันหยุดประจำปีเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนชื่นชมและใส่ใจธรรมชาติ

วันที่ 5 - วันเด็ก (เทศกาลวันเด็กผู้ชาย)

>> ดูภาพ 2

วันอาทิตย์ที่ 2 ของเดือน - วันแม่

เป็นวันระลึกถึงพระคุณของแม่

มิถุนายน

วันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน - วันพ่อ

เป็นวันระลึกถึงพระคุณของพ่อ

1. ฮินะมัตสึริ

เทศกาลนี้ถูกจัดขึ้นเพื่อขอพรให้เด็กหญิงเติบโตแข็งแรงและมีความสุข หลายครอบครัวที่มีลูกสาวเล็กๆ จะตั้งแสดงตุ๊กตาที่แต่งตัวในชุดข้าราชการสำนักในสมัยโบราณวางเรียงรายบนชั้น พร้อมด้วยดอกท้อและบูชาตุ๊กตาด้วยขนมปังกรอบที่ทำจากข้าวและอาหารอื่นๆ

2. วันเด็ก

วันเด็กมีชื่อตามประเพณีนิยมว่า ทังโกะโนะเซกกุ (วันนักขัตฤกษ์) วันที่ในสมัยก่อน จะใช้ดอกโอบิระขับไล่ความชั่วร้ายออกไป นอกจากนี้ ยังเป็นวันอธิษฐานขอพรให้เด็กผู้ชายเติบโตแข็งแรง แต่ในปัจจุบันนี้เป็นวันเฉลิมฉลองสำหรับเด็กทุกคน อย่างไรก็ตาม ครอบครัวที่มีเด็กผู้ชายจะจัดพิธีกรรมพิเศษด้วยการจัดแสดงชุดเกราะจำลองพร้อมหมวกนักรบ และซึกงรูปปลาคาร์พ ปลาคาร์พเป็นปลาที่มีพลังในการว่ายน้ำทวนกระแสน้ำอันแรงเชี่ยว ปลาเป็นสัญลักษณ์แห่งคำอธิษฐานให้เด็กชายนั้นประสบความสำเร็จและเติบโตพร้อมด้วยความแข็งแรงและความมั่นใจ

3. ทานาบาตะ

เทศกาลนี้ผสมผสานความเชื่อของญี่ปุ่นเข้ากับตำนานของจีนเกี่ยวกับดาวสองดวงที่อยู่คนละปลายฝั่งบนทางช้างเผือก ดาวสองดวงคือ อัลแทร์ ดาวคนเลี้ยงวัว และ เวก้า ดาวคนทอผ้า ดาวสองดวงนี้จะโคจรมาพบกันปีละครั้งในวันที่ 7 กรกฎาคม ผู้คนจะเขียนคำอธิษฐานของตนลงบนแผ่นกระดาษห่าสีและติดไว้บนกิ่งไม้ ที่จัดตั้งไว้ในตำแหน่งโดดเด่น เพื่อที่ว่าคำอธิษฐานนั้นจะได้เป็นจริงขึ้นมา

(ตัวหนังสือสีแดง : วันหยุดราชการ; ตัวหนังสือสีน้ำเงิน : เทศกาลแต่โบราณ)

กรกฎาคม

วันที่ 7 - ทานาบาตะ (เทศกาลแห่ดวงดาว)

>> รูปภาพ 3

วันจันทร์ที่สามของเดือน - วันแห่งท้องทะเล

วันแสดงความขอบคุณท้องทะเลที่ให้ความสมบูรณ์และอธิษฐานขอประสาทความเจริญรุ่งเรืองแก่ประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นประเทศล้อมรอบด้วยทะเล

สิงหาคม

กลางสิงหาคม - เทศกาลบุง

>> รูปภาพ 4

กันยายน

วันจันทร์ที่สามของเดือน - วันเคารพผู้สูงอายุ

วันเพื่อแสดงความเคารพและฉลองการมีอายุยืนยาวของผู้สูงอายุ ผู้ได้บักปั้นพากเพียรเพื่อสังคมมาอย่างยาวนาน

กลางเดือนกันยายน - การชมแสงจันทร์แห่งฤดูใบไม้ร่วง (ค่ำของวันที่ 15 เดือน 8 ตามปีจันทรคติ)

ผู้คนจะวางก้อนข้าวปั้นและหญ้าจําพวกแซมและเลาไฉ่ข้างหน้าต่างเพื่อบูชาพระจันทร์และชมพระจันทร์เต็มดวง

วันที่ 22 หรือ 23 - วันคารทงิบูวัต (วันที่มีกลางวันกลางคืนเท่ากัน)

เป็นวันระลึกและแสดงความกตัญญูตเวทิตาแก่บรรพบุรุษและระลึกถึงผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว

ตุลาคม

วันจันทร์ที่ 2 ของเดือน - วันกีฬาแห่งชาติ

ส่งเสริมให้ประชาชนขึ้นชอบกีฬาและสร้างเสริมสุขภาพจิตและสุขภาพกาย

พฤศจิกายน

วันที่ 3 - วันวันนรรม

มีการจัดงานกิจกรรมทางวัฒนธรรมในวันนี้ และมีประชาชนสนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

วันที่ 15 - ชิจิ-โกะ-ซัน (เทศกาล 7-5-3)

>> รูปภาพ 5

วันที่ 23 - วันขอบคุณแรงงาน

วันแสดงความเคารพแก่ผู้ใช้แรงงาน ฉลองผลงาน และแสดงความขอบคุณแก่กันและกัน

ธันวาคม

วันที่ 23 - วันพระราชสมภพในสมเด็จพระจักรพรรดิ

ประชาชนเฉลิมฉลองเนื่องในวโรกาสวันพระราชสมภพในสมเด็จพระจักรพรรดิ

วันที่ 25 - วันคริสตมาส

ประชาชนจำนวนมากปฏิบัติตามประเพณีการแลกเปลี่ยนของขวัญกับสมาชิกในครอบครัวและคู่ครองของตน และเพลิดเพลินกับอาหารมื้อพิเศษด้วยกันในวันนี้

วันที่ 31 - วันก่อนวันขึ้นปีใหม่

>> รูปภาพ 6

4. เทศกาลบุง

เทศกาลบุงเป็นงานประเพณีทางศาสนาที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ 13-15 กรกฎาคม หรือในเดือนสิงหาคมเพื่ออุทิศแก่ดวงวิญญาณของบรรพบุรุษ เชื่อกันว่าดวงวิญญาณของบรรพบุรุษนั้นจะหวนกลับมาที่บ้านในช่วงวันเหล่านี้ มีการจุดไฟต้อนรับไว้ที่ประตูบ้านเพื่อนำทางให้ดวงวิญญาณกลับบ้าน วางตะเกียงไว้ในบ้าน ทำความสะอาดห้องบูชา จัดเตรียมอาหารเช่นไหว้หลายอย่าง และสวดมนต์ภาวนาเพื่อให้ดวงวิญญาณของบรรพบุรุษสงบสุข ในตอนท้ายของเทศกาลจะมีการจุดไฟที่ประตูบ้านอีกครั้งเพื่อส่งดวงวิญญาณของบรรพบุรุษกลับ และนำเครื่องกราบไหว้บูชาไปลอยในแม่น้ำหรือในทะเล

เมื่อจิซุเออิ

5. ชิจิ-โกะ-ซัน (7-5-3)

เป็นวันที่พ่อแม่พาลูกชายอายุ 3 และ 5 ขวบ และลูกสาวอายุ 3 และ 7 ขวบไปไหว้ที่ศาลเจ้าในละแวกบ้าน การที่เลือกอายุทั้งสามเลขนี้ เป็นเพราะเชื่อกันว่าเลขคี่นั้นเป็นมงคล เด็กๆ จะได้รับขนมพิเศษที่เรียกว่า จิโตเซอะฮิเมะ นั่นก็คือ อมยิ้มสีแดงเหลืองซึ่งห่อไว้ในถุงที่มีรูปนกกระเรียนและเต่า จิโตเซอะ หมายถึงความว่าพันปี ส่วนนกกระเรียนและเต่าในญี่ปุ่น ถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของการมีอายุยืนยาว ฉะนั้นขนมนี้จึงแทนคำอธิษฐานเพื่อสุขภาพและการเจริญเติบโตของเด็กๆ

ชิชิชิ/十

6. วันก่อนวันขึ้นปีใหม่

เมื่อใกล้เวลาเที่ยงคืนวันวิสาขบูชาทั้งหลายทั่วประเทศจะเริ่มตีระฆังตามความเชื่อของศาสนาพุทธเชื่อว่ามนุษย์มีกิเลสทั้งหมด 108 ข้อ ดังนั้นการตีระฆัง 108 ครั้ง จึงเป็นวิธีการไล้กิเลสแต่ละประการนั้นให้หมดไป นอกจากนี้มีประเพณีรับประทานโซบะ ทำจากเม็ล็ดบัควีทในคืนก่อนวันขึ้นปีใหม่ด้วย เพื่ออธิษฐานให้มีอายุยืนนานและสุขภาพสมบูรณ์ในปีใหม่ที่กำลังจะมาถึงการที่เลือกรับประทานโซบะเพราะว่าเส้นโซบะยาวและยืดออกได้ แสดงถึงชีวิตที่มีความสุขและอายุยืนยาว

ประวัติศาสตร์

เหตุการณ์สำคัญและวัฒนธรรมในญี่ปุ่น		เหตุการณ์สำคัญของโลก	
ยุคหิน	รากยุคของการล่าสัตว์สู่ยุคของการปลูกข้าว คนมีชีวิตอยู่ได้โดยการล่าสัตว์และออกหาอาหาร มาสะสมไว้	3500 ก่อนคริสตกาล	อารยธรรมเริ่มแรกถือกำเนิดที่เมโสโปเตเมีย
ยุคโจมอน	การตั้งรกรากอย่างถาวรเริ่มขึ้น คนเริ่มใช้เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทำด้วยหินขัดและเครื่องปั้นดินเผา	3000 ก่อนคริสตกาล	มีการรวมตัวเป็นรัฐเกิดขึ้นในอียิปต์
ยุคยาโยอิ	เริ่มต้นการปลูกข้าวและการใช้เครื่องใช้ที่ทำจากเหล็ก	2500 ก่อนคริสตกาล	อารยธรรมฮินดูเกิดขึ้นในอินเดีย
ศตวรรษที่ 4-5	ดำเนินการเพื่อความเป็นเอกภาพของราชสำนักยามาโตะ สร้างสุสานทั่วประเทศ นำเอาศาสนาพุทธ ตัวอักษรจีน เทคโนโลยีใหม่ๆ และวัฒนธรรมอื่นๆ จากแผ่นดินใหญ่เข้าสู่ญี่ปุ่น	1760 ก่อนคริสตกาล	จัดทำประมวลกฎหมายฮัมบูราบีขึ้นในในบาบิโลเนีย
593	ยุคของการก่อสร้างเมืองและของเหล่าขุนนาง เจ้าชายโซโตคุขึ้นเป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน	1400 ก่อนคริสตกาล	อาณาจักรโรมันขยายตัวครอบคลุมพื้นที่กว้างใหญ่ที่สุด
607	วัดโฮริวจิสร้างเสร็จสมบูรณ์ รวมทั้งสิ่งก่อสร้างที่ทำด้วยไม้ที่เก่าแก่ที่สุดในโลกด้วย	116	จักรพรรดิคอนสแตนตินที่ 1 ทรงยอมรับศาสนาคริสต์เป็นทางการ
710	เมืองหลวงย้ายไปที่นารา	313	ราชวงศ์ซุ่ยรวบรวมจีนเข้าเป็นหนึ่งเดียว
752	พระพุทธรูปใหญ่ที่วัดโตไดจิเสร็จสมบูรณ์	589	พระคาสตาโมฮัมหมัดให้กำเนิดศาสนาอิสลาม
794	เมืองหลวงย้ายไปที่เกียวโต ขุนนางมีอำนาจมากขึ้น เริ่มใช้ตัวอักษรคะนะของญี่ปุ่น มูราชิกิ ซิกิบุได้แต่งเรื่องเก็นจิ โมโนกาตาริ (ตำนานของเก็นจิ) ซึ่งเป็นนิยายที่เก่าแก่ที่สุดในโลก	ศตวรรษที่ 7	พระราชาแห่งแฟรงค์ ชาร์ล เลอมาแน็ง ได้ขึ้นครองบัลลังก์เป็นจักรพรรดิแห่งจักรวรรดิโรมันตะวันตก
1192	รากยุคของขุนนางสู่ยุคของซามูไร มินาโมโตะ โนะ โยริโตโมะ สถาปนาการปกครองระบบโชกุนแห่งคามากุระ	962	ฮอตโตที่ 1 ได้ขึ้นครองบัลลังก์เป็นจักรพรรดิแห่งจักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์
1274	มองโกลโจมตีญี่ปุ่น (และโจมตีอีกครั้งในปี 1281)	1206	เจงกิสข่านได้สถาปนาอาณาจักรจักรวรรดิมองโกล
1336	อาชิคากะ ทาคาอูจิ ริเริ่มให้มีตำแหน่งผู้สำเร็จราชการมุโระมาจิ (เกียวโต)	1299	สถาปนาจักรวรรดิฮอตโตมานขึ้น
1397	วัดคินกะกุจิ (วิหารทอง) ได้สร้างขึ้นในเกียวโต	1337	สงครามร้อยปีระหว่างอังกฤษและฝรั่งเศสได้เริ่มต้น
1489	วัดจินกะกุจิ (วิหารเงิน) ได้สร้างขึ้นในเกียวโต เกิดสงครามระหว่างเหล่าขุนนางผู้ปกครองแคว้นต่าง ๆ ทั่วประเทศ	1492	คริสโตเฟอร์ โคลัมบัสค้นพบทวีปอเมริกา
1543	ชาวโปรตุเกสเผยแพร่อาวุธปืนให้ญี่ปุ่นรู้จักเป็นครั้งแรก	1600	ประเทศอังกฤษก่อตั้งบริษัทอีสต์ อินเดีย คัมปานี
1549	ฟรานซิส เซเวียร์ นำศาสนาคริสต์เข้ามาเผยแพร่ในญี่ปุ่น		มหาอำนาจยุโรปได้ยึดครองพื้นที่ส่วนใหญ่ของโลกเข้าเป็นอาณานิคม
1590	โตโยโตมิ ฮิเดโยชิ รวมญี่ปุ่นเข้าเป็นหนึ่งเดียว	1750	การปฏิวัติอุตสาหกรรมเริ่มต้นในยุโรป
1603	รากยุคของซามูไรสู่ยุคของพ่อค้า โทกูงาวะ อิเอยะซุ สถาปนาการปกครองระบบโชกุนแห่งเอโดะ พ่อค้ามีอำนาจมากขึ้นเมื่อการค้าขายเจริญรุ่งเรือง		
1639	ญี่ปุ่นปิดประเทศ จำนวนโรงเรียนวัดเพิ่มขึ้น มีการสอนการอ่าน การเขียน การใช้ลูกคิด ศิลธรรม และวิชาอื่นๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น		

ภาพส่วนหนึ่งจาก เก็นจิ โมโนกาตาริ

ปราสาทฮิเมจิ

รูปลักษณะของห้างสรรพสินค้า มัทซึซึคายะ ใน ค.ศ. 1768

เหตุการณ์สำคัญและวัฒนธรรมในญี่ปุ่น		เหตุการณ์สำคัญของโลก	
1853	ผู้บังคับการเรือสหรัฐ พลเรือจัตวาแมทธิว เพอร์รี่ เดินทางมาถึง อูราวะ เรียกร้องให้ญี่ปุ่นเปิดประเทศ	1776	อเมริกาประกาศอิสรภาพ
	ญี่ปุ่นเปิดประเทศ	1789	การปฏิวัติฝรั่งเศสเริ่มขึ้นและมีการประกาศปฏิญญาสิทธิมนุษยชน
1854	ญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกาตกลงทำสนธิสัญญาสันติภาพและไมตรี เป็นการยุติการถือสันโดษของญี่ปุ่น		
1858	มีการตกลงทำสนธิสัญญาทางการค้ากับหลาย ๆ ประเทศ		
1867	ระบบโชกุนแห่งเอโดะล่มสลาย จักรพรรดิกลับมาเป็นศูนย์กลางของการเมืองการปกครอง		
1868	การฟื้นฟูเมจิเริ่มขึ้น และเอโดะมีชื่อใหม่ว่าโตเกียว เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในระบบการเมือง สังคม และวิถีชีวิตประชาชน ได้เริ่มจัดให้มีระบบการศึกษาภาคบังคับ มีการก่อสร้างโรงเรียนประถมทั่วประเทศ	1876	อเล็กซานเดอร์ เกรแฮม เบลประดิษฐ์โทรศัพท์
1889	มีการบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรญี่ปุ่นขึ้น	1886	คาร์ล เบนซ์ ประดิษฐ์รถยนต์ใช้น้ำมันเป็นเชื้อเพลิง
1890	เปิดการประชุมรัฐสภาในสมเด็จพระจักรพรรดิเป็นครั้งแรก		
1894-95	เกิดสงครามระหว่างญี่ปุ่นกับจีน การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมผ้าไหม	1903	ออร์วิลล์ และ วิลเบอร์ ไรท์บินด้วยเครื่องบินเป็นครั้งแรก
1904-05	เกิดสงครามระหว่างญี่ปุ่นกับรัสเซีย		
1914-18	สงครามโลกครั้งที่ 1 การพัฒนาอุตสาหกรรมหนัก	1914-18	สงครามโลกครั้งที่ 1
1923	เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในแถบคันโต		
1925	ผู้ชายได้สิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	1929	เริ่มต้นยุคเศรษฐกิจตกต่ำ
1941-45	สงครามแปซิฟิก		
1945	การทิ้งระเบิดปรมาณูที่ฮิโรชิมาและนางาซากิ	1939-45	สงครามโลกครั้งที่ 2
	เข้าสู่ญี่ปุ่นยุคหลังสงคราม	1945	ก่อตั้งสหประชาชาติ
1946	ได้มีการบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งญี่ปุ่น การดำเนินการปฏิรูปสังคม		
1949	ยูกาว่า อิเดกิ เป็นชาวญี่ปุ่นคนแรกที่ได้รับรางวัลโนเบล สาขาฟิสิกส์		
1951	มีการตกลงในสนธิสัญญาสันติภาพกับหลายประเทศ		
1956	ญี่ปุ่นเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ การเติบโตทางเศรษฐกิจเดินทางต่อไป	1957	สหภาพโซเวียตส่งดาวเทียมสปุตนิค ซึ่งเป็นดาวเทียมดวงแรกที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น
1964	การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งแรกในเอเชียได้จัดขึ้น ณ โตเกียว โตเกียว ชินคันเซ็น (รถไฟหัวกระสุน) เริ่มเปิดบริการ	1961	ยูริ กาการิน เป็นมนุษย์คนแรกที่ได้เดินทางไปในอวกาศ
1970	งานมหกรรมโลกครั้งแรกในเอเชียได้จัดขึ้น ณ นครโอซากา	1969	มนุษย์ขึ้นไปเหยียบดวงจันทร์เป็นครั้งแรก
1972	สหรัฐอเมริกาคืนโอกินาวาให้ญี่ปุ่น		
	การแข่งขันโอลิมปิกฤดูหนาวที่ซัปโปโร		
1995	แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในเขตฮันชิน-อวะวะจิ		
1998	การแข่งขันโอลิมปิกฤดูหนาวที่นางาโนะ		
2002	ญี่ปุ่นและสาธารณรัฐเกาหลีร่วมกันเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตบอลโลก	2004	เกิดคลื่นยักษ์สึนามิในมหาสมุทรอินเดีย
2004	แผ่นดินไหวที่นิงะตะ-ซูเอทสึ		
2005	การจัดงานมหกรรมเอกซ์โป โอิจิ ภายใต้แนวคิด “Nature’s Wisdom” (ปัญญาธรรมชาติ)		

โรงเรียนเคโจซึ่งเป็นหนึ่งในโรงเรียนที่เก่าแก่ที่สุดในญี่ปุ่น

ทัศนียภาพของเมืองดังในภาพนี้คือสัญลักษณ์ของการพัฒนาการของญี่ปุ่นยุคหลังสงคราม

วัฒนธรรม

ญี่ปุ่น ได้ซึมซับความคิดความอ่านมากมายรวมถึงเทคโนโลยี ประเพณี และรูปแบบของการแสดงออกทางวัฒนธรรม จากประเทศอื่นๆ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาในอดีต และได้พัฒนาวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของตน โดยประสานเข้ากับวัฒนธรรมที่รับมาจากต่างประเทศไว้ด้วยวิถีชีวิตของชาวญี่ปุ่นในปัจจุบันนี้ เป็นการผสมผสานอย่างกลมกลืนของอิทธิพลจากวัฒนธรรมเก่าแก่ของเอเชียและวัฒนธรรมสมัยใหม่ของตะวันตก

วัฒนธรรมดั้งเดิม

คาบูกิ ละครโน เคียวเงิน และบุนระชู เป็นศิลปะการแสดงที่ยังคงได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องในญี่ปุ่นจวบจนทุกวันนี้

คาบูกิเป็นละครคลาสสิกรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นในต้นศตวรรษที่ 17 ลักษณะเด่นของคาบูกิคือบทบาทที่ให้นักแสดงพูดเป็นจังหวะจะโคน เครื่องแต่งกายที่หรูหรา การแต่งหน้าฉูดฉาด (คุมาโดริ) และการใช้อุปกรณ์กลไกเพื่อสร้างปรากฏการณ์พิเศษต่างๆ บนเวที การแต่งหน้านั้นเน้นตามบุคลิกและอารมณ์ของตัวแสดง เรื่องราวส่วนใหญ่เป็นเรื่องในสมัยกลางหรือสมัยเอโดะ และนักแสดงทั้งหมดเป็นชายรวมทั้งนักแสดงที่เล่นบทผู้หญิงด้วย

โน เป็นรูปแบบละครร้องที่เก่าแก่ที่สุดในญี่ปุ่น การเดินเรื่องมิได้ดำเนินผ่านบทสนทนาเท่านั้น แต่ยังใช้อูตาอิ (การร้องเพลง) สายาชิ (ดนตรีประกอบ) และการรำ ลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งคือนักแสดงนำในชุดผ้าไหมปักหลากสีส้น จะสวมหน้ากากที่ทำจากไม้เคลือบเงา หน้ากากจะเป็นสิ่งบ่งบอกว่าตัวละครนั้นเป็นชายชรา หญิงสาว หรือหญิงชรา ผู้วิเศษ ฝิ และเด็กผู้ชาย

เคียวเงิน เป็นละครตลกที่เก่าแก่ ที่แสดงด้วยท่าทางและบทบาทที่เป็นสำนวนโวหาร เป็นละครคั่นระหว่างการแสดงละครโน ในปัจจุบัน มีการจัดแสดงเฉพาะละครเคียวเงินขึ้นเป็นบางครั้ง

บุนระชู ซึ่งได้ก้าวสู่ความนิยมในปลายศตวรรษที่ 16 นั้น เป็นละครหุ่นที่แสดงประกอบการเล่าเรื่องโดยการร้องเพลง และเสียงดนตรีจากการเล่นซามิเซ็ง (เครื่องดนตรีสามสายชนิดหนึ่ง) เป็นที่รู้กันว่าบุนระชูเป็นหนึ่งในจำนวนละครหุ่นที่ประณีตที่สุดในโลก

ส่วนศิลปะเก่าแก่อื่นๆ เช่น พิธีชิงซา และการจัดดอกไม้แบบญี่ปุ่น (อิเคบานะ) นั้นสืบทอดต่อมาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของชาวญี่ปุ่น พิธีชิงซา (ชาโดหรือชาโด) เป็นวิธีการเตรียมชาเขียวอย่างมีแบบแผน ชาโดไม่ได้เป็นเพียงแค่การชงและเสิร์ฟน้ำชาธรรมดาๆ เท่านั้น แต่แท้จริงแล้วคือศิลปะที่ลึกซึ้งซึ่งจำเป็นต้องมีความรอบรู้และความประณีตละเอียดอ่อน ศิลปะชนิดนี้ยังมุ่งให้มีการพิจารณาความมุ่งหมายของชีวิตและส่งเสริมให้เห็นคุณค่าของธรรมชาติอีกด้วย

การจัดดอกไม้แบบญี่ปุ่น (อิเคบานะ) ที่มีในญี่ปุ่นมานานกว่า 7 ศตวรรษแล้วนั้น มีต้นกำเนิดมาจากการถวายเป็นพุทธบูชาพระพุทธรูป ศิลปะชนิดนี้แตกต่างจากการจัดดอกไม้ทั่วไปจากการให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการเลือกส่วนประกอบต่างๆ รวมทั้งพันธุ์ไม้ ภาชนะที่ใช้ในการจัดดอกไม้ นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์กันระหว่างกิ่งไม้กับภาชนะและที่ว่างรอบๆ ด้วย

บุนระชู ซึ่งเป็นการแสดงละครหุ่นโดยควบคุมการเคลื่อนไหวและการแสดงท่าทางจากข้างหลัง

คาบูกิ เป็นศิลปะการแสดงหุ่นที่ประณีตความเป็นมานานกว่า 400 ปี

วัฒนธรรมสมัยใหม่

ดนตรีคลาสสิกนั้นถูกนำเข้ามาในญี่ปุ่นจากตะวันตก และมีผู้ติดตามฟังอย่างกว้างขวาง การแสดงคอนเสิร์ตมีจัดขึ้นทั่วประเทศ ประเทศญี่ปุ่นยังผลิตวาทยกร (เช่น โอซาวา เซอิจิ) นักเปียโนและนักไวโอลินจำนวนมากที่เปิดการแสดงระดับโลก

นับตั้งแต่คุโรซาวา อากิระ ได้รับรางวัลสิงโตทองคำในเทศกาลภาพยนตร์ที่เวนิสในปี ค.ศ. 1951 ภาพยนตร์ญี่ปุ่นก็กลายเป็นจุดสนใจของคนทั่วโลก ผลงานของผู้กำกับยอดเยี่ยม เช่น มิโซกุจิ เคนจิ และโอซึ ยะซึจิโร ก็ได้รับการตอบรับอย่างกว้างขวาง ในไม่กี่ปีมานี้ ภาพยนตร์เรื่องฮานะ-บิ โดย คิตาโน ทาเคชิ ได้รับรางวัลสิงโตทองคำจากเทศกาลภาพยนตร์เวนิส ประจำปี 1997 และได้รับรางวัลผู้กำกับการแสดงยอดเยี่ยมจากภาพยนตร์เรื่อง ซาโตอิชิ ในปี 2003

ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น (อานิเมะ) ที่ได้ให้ความบันเทิงแก่เด็กญี่ปุ่นมาตั้งแต่ปี 1960 ปัจจุบันได้แพร่หลายทั่วโลก ภาพยนตร์ชุด เช่น แอสโตรบอย โดราเอมอน เซลเลอร์มูน และดราagoon บอลล์แตกกลายเป็นภาพยนตร์ยอดนิยมของเด็กๆ ทั่วโลก ในขณะเดียวกันผู้กำกับมียาซากิ ฮายาโอะ ก็ได้รางวัลตุ๊กตาทอง (ออสการ์) ในสาขาภาพยนตร์การ์ตูน จากภาพยนตร์เรื่อง สปริเต็ด อะเวย์ ในปี 2003 และเรื่อง เฮาส์ มูฟวี่ คาสเซิล ได้รับรางวัล Osella Award ในงานเทศกาลภาพยนตร์เวนิส

ในด้านวรรณกรรม มีนักประพันธ์ชาวญี่ปุ่นที่ได้รางวัลโนเบล ได้แก่ คาวาบาตะ ยาซึนาริ และโอเอะ เคนซาบุโร ในขณะเดียวกันผลงานของผู้เขียนที่ทันสมัยกว่า เช่น มุราคามิ ฮารุกิ และโยชิโมโตะ บานานะ ก็เป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่นญี่ปุ่น และได้แปลเป็นภาษาต่างประเทศหลายภาษา

คิมโนะ-โตะชิ วาดตามนั้ ะชิโนโตะ

(บน) จากหนังสือทากะ-กรโน เรื่องโตะชิ

(ขวา) ในภาพเป็นการจัดดอกไม้แบบอิเคบานะ

เจิ้งกัโช

(บน) ซาโตหรือทาโต ธีรกรเตรียมและดื่มชาแบบโบราณ

(ขวา) แอสโตรบอย ตัวการ์ตูนที่พ่นไฟที่นิยมชมชอบอยู่ทั่วโลก

ทาคะชิ-โมริอากิฮิโระ

กีฬา

กีฬาที่เล่นกันในญี่ปุ่นมีหลากหลายมาก ศิลปะการต่อสู้แบบโบราณ เช่น ยูโดและเคนโด เป็นที่นิยมเช่นเดียวกับกีฬาที่มาจากต่างประเทศ เช่น เบสบอลและฟุตบอล ในฤดูร้อนจะเห็นชาวญี่ปุ่นจำนวนมากพากันไปทะเลเพื่อเล่นกระดานโต้คลื่นหรือดำน้ำ ส่วนในฤดูหนาวนั้นก็เล่นสกีและสโนว์บอร์ด

กีฬาหลัก

กีฬาเบสบอลนั้นเป็นหนึ่งในกีฬาที่มีผู้นิยมดูมากที่สุดที่ญี่ปุ่น มีทีมเบสบอลอาชีพสิบสองทีม หกทีมอยู่ในสโมสรรากลาง (เซ็นทรัลลีก) ส่วนอีกหกทีมอยู่ในสโมสรรเบซซีก (แปซิฟิกลีก) ทีมต่างๆในแต่ละสโมสรรจะแข่งขันกันประมาณ 140 เกม ในแต่ละฤดูกาลท้ายสุด ผู้ชนะจากทั้งสองสโมสรรจะพบกันในการแข่งขันเจแปนซีรีส์ ในระยะไม่กี่ปีที่ผ่านมาเบสบอลชาวญี่ปุ่นทยอยย้ายไปที่สหรัฐอเมริกามากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อเล่นร่วมกับทีมในเมเจอร์ลีกเบสบอล ผู้เล่นสองคนที่โด่งดังที่สุด คือ ชูซูกิ อิจิโร และมัดซุชิ ฮิเดกิ

การเล่นเบสบอลสมัครเล่นนั้นก็เป็นที่นิยมเช่นเดียวกัน เด็กนักเรียนจำนวนมากแข่งผ่านสโมสรรเล็ก ๆ ในถิ่นของตนหรือชมรมเบสบอลของโรงเรียน การแข่งขันเบสบอลชิงแชมป์มัธยมปลายแห่งชาติ (เดอะ เนชั่นแนล ไฮสคูล เบสบอล แชมเปียนชิพ) ซึ่งจัดขึ้นปีละสองครั้ง เป็นการแข่งขันระหว่างโรงเรียนที่ได้ผ่านการแข่งรอบคัดเลือกอันยากเข็ญหลายรอบเพื่อมาเป็นตัวแทนของจังหวัดของตน

ตั้งแต่ญี่ปุ่นได้เริ่มตั้งสโมสรรฟุตบอลอาชีพ เจลีก ขึ้นในปี ค.ศ. 1993 กีฬาฟุตบอลก็ชนะใจผู้ชมมากขึ้นเรื่อยๆ การเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟีฟ่าเวิลด์คัพ 2002 ร่วมกับสาธารณรัฐเกาหลี ส่งผลให้ความนิยมฟุตบอลเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ปัจจุบันมีผู้เล่นชาวญี่ปุ่นเล่นในสโมสรรชั้นนำของยุโรป

ศิลปะการต่อสู้

การที่ศิลปะการต่อสู้โบราณ เช่น ยูโด เคนโด (ฟันดาบญี่ปุ่น) คาราเต้ และไอคิโด ยังคงเฟื่องฟูอยู่ได้ในญี่ปุ่นสมัยใหม่นั้น เนื่องจากการมีผู้อุทิศตนเพื่อฝึกฝนศิลปะการต่อสู้เหล่านี้

ยูโดมีความหมายตรงตัวว่าวิธีอันนุ่มนวล กุญแจสู่ชัยชนะเหนือคู่ต่อสู้คือการใช้ความแข็งแรงของฝ่ายตรงข้ามให้เป็นประโยชน์ ปัจจุบันกีฬาโยโดเป็นที่นิยมไปทั่วโลก การแข่งขันยูโดเป็นที่ยอมรับให้เป็นชนิดกีฬาเป็นทางการในการแข่งกีฬาโอลิมปิกนับแต่มีการบรรจุเข้าในรายการแข่งขันเมื่อปี 1964 เคนโดก็ได้เจริญรอยตามยูโดโดยประสบความสำเร็จในการดึงดูดผู้ที่ชื่นชอบในกีฬาประเภทนี้จากต่างประเทศให้ติดตามชมอย่างเหนียวแน่น ผู้แข่งขันเคนโดสวมชุดคล้ายชุดเกราะป้องกัน และใช้ดาบไม้ไผ่โจมตีคู่ต่อสู้และป้องกันตนเอง ญี่ปุ่นรับเอาคาราเต้มาจากจีนในสมัยอาณาจักรริวกิว (ปัจจุบันคือโอกินาวา) ผู้แข่งขันคาราเต้มิได้สวมเครื่องป้องกันตัวแต่อย่างใด และต่อสู้ด้วยการใช้มือและเท้าเท่านั้น

การแข่งขันเบสบอล 2004 ในบอสตันเป็นกีฬาที่นิยมกันมากที่สุดในญี่ปุ่น

เด็กผู้หญิงกำลังฝึกซ้อมคาราเต้ ซึ่งเป็นศิลปะป้องกันตัวที่ช่วยเพิ่มความเร็วและความแข็งแรงของร่างกายและกำลังใจ

ซูโม่

ซูโม่เป็นกีฬาประจำชาติญี่ปุ่นที่มีประวัติยาวนานกว่า 1,000 ปี ซูโม่ยังมีส่วนในพิธีกรรมต่างๆ เนื่องจากในสมัยก่อนการแข่งซูโม่เป็นการแสดงความขอบคุณสำหรับพืชผลจากการเก็บเกี่ยว ริกิชิ (นักซูโม่) จะทำทรงผมเหมือนกับนักรบโบราณ คาดเข็มขัดพิเศษที่ทำด้วยผ้าไหมเพียงอย่างเดียวและต่อสู้ด้วยมือเปล่าเท่านั้น นักซูโม่ส่วนมากจะหนักระหว่าง 100-200 กิโลกรัม (220-440 ปอนด์) การต่อสู้จะดำเนินไปภายในสังเวียนรูปวงกลม (โดเฮียว) ที่มีขนาดกว้าง 4.5 เมตร (14.8 ฟุต) จนกระทั่งฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหลุดออกจากสังเวียนหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายนอกจากฝ่าเท้าแตะพื้น ถึงแม้กฎกติกาการแข่งขันจะไม่ซับซ้อน แต่เทคนิคนั้นไม่ใช่ง่าย และมีวิธีมากกว่า 80 วิธีในการเอาชนะคู่ต่อสู้ การแข่งขันซูโม่อาชีพมีปีละหกครั้ง แต่ละครั้งจะใช้เวลาสามสิบห้าวัน จากการเดินทางไปสาธิตการแข่งขันซูโม่ยังประเทศต่างๆ และจากความสำเร็จของนักซูโม่ชาวต่างประเทศทำให้ซูโม่สามารถดึงดูดความสนใจจากชาวต่างประเทศ

การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก

ในญี่ปุ่น กีฬาสมัครเล่นกีแพร์หลายและรุ่งเรือง ญี่ปุ่นจึงสามารถส่งทีมนักกีฬาที่เข้มแข็งเข้าร่วมแข่งกีฬาโอลิมปิก ในปี 2004 ทีมนักกีฬาญี่ปุ่น 312 คน ได้เข้าร่วมแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่เอเธนส์ และนักกีฬา 112 คน ได้เข้าแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวที่โตริโน ในปี 2006 ประเทศญี่ปุ่นเป็นเจ้าภาพการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกสามครั้ง ครั้งแรกคือ กีฬาโอลิมปิกฤดูร้อน ในปี 1964 ซึ่งโตเกียวเป็นเจ้าภาพ และยังเป็นการจัดกีฬาโอลิมปิกครั้งแรกในเอเชีย และกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวที่ซัปโปโร ในปี 1972 และที่นางาโนะในปี 1998

กีฬายอดนิยมของเด็ก

เด็กญี่ปุ่นนั้นเล่นกีฬาหลากหลายประเภทในชมรมของโรงเรียนหรือชมรมกีฬาต่างๆ บ้าน ฟุตบอล และเบสบอลเป็นกีฬาสองชนิดซึ่งเด็กผู้ชายนิยมเล่นมากที่สุด ส่วนเด็กผู้หญิงนั้นชื่นชอบกีฬาประเภทเทนนิสและวอลเลย์บอล สำหรับว่ายน้ำเป็นที่นิยมของทั้งของเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง

การฝึกหัดของสมาชิกชมรมเคนโด (ฟันดาบ) ของทีเอชเอ็น

เด็กนักเรียนกำลังฝึกยูโด ซึ่งเป็นประเภทกีฬาในรายการแข่งขันของโอลิมปิกฤดูร้อนปี 1964

ซูโม่ กีฬาประจำชาติของญี่ปุ่น